

DE BETERE TIJDEN

NOV.

NR. 11

buurkrant pr.hendrikbuurt
DE BETERE TIJDEN

november 1976 / nr.11

redactie

k.bakker
marlies de haas
robert koletzki
wim van der mark
anneke van roy
rené van der velden

vaste medewerkers

jop
tante marietje
karel modderman
hans timmerman
margriet van der zijden

tekeningen

hanneke van 't hullenaar
paul van 't hullenaar
elly van der mark
han van der zee
e.a.

redactieadres

snitsstraat 15

SLUITINGSDATUM

COPY:

22 NOVEMBER

BEWONERS GRIJPEN IN

R. V.D. VELDEN

Na reeds een lange tijd tegen de laakse houding van de gemeente aangehikt te hebben, besloten de bewoners van de St. Catharinastr. zelf in te grijpen tegen de niet aflatende stroom foutparkeerders. Want dat het kleine stukje stoep voor je raam, of zelfs je voordeur continu gebarricadeerd wordt door auto's is geen prettige zaak. Een heel vreemde zaak wanneer blijkt dat het betreffende stuk straat voorzien is van een parkeerverbod.

De aktie van de bewoners der Pr. Hendrikstr. nog in gedachten, overwoog de Catharinastraat groep eerst met stickers te gaan werken tegen de hinderlijke verkeerszondaars. Maar bij nader inzien werd de voorkeur gegeven aan de effectievere methode van het plaatsen van paaltjes. En wel zoveel paaltjes dat het achterlaten van blinkende automobielen op de stoep onmogelijk zou worden. Nu dat de plannen gereed waren, werd besloten zondag 24 oktober des morgens om 9 uur met de werkzaamheden aan te vangen. En zoals het goede aktievoerenden betaamt kon men na de koffie om 10 uur daadwerkelijk aan de slag gaan. Vrolijk fluitend en reeds genietend van een autovrije stoep, werd de arbeid plotseling onderbroken door de komst van een keurig wit Dafje waar vervolgens twee dienaren der wet uitstapten

U weet wel, die mensen die o. a. belast zijn met het toezien op de naleving van de wet, waartoe bijvoorbeeld ook het parkeerverbod behoort. Naar hun zegen kwamen ze eens kijken naar aanleiding van een telefoontje. (Een ongeruste buurtbewoner?) Nadat er enige uitleg was gegeven over het gebeuren, namen de agenten contact op met het hoofdbureau ten einde na te gaan welke beleidslijn door hun gevolgd diende te worden. Desgevraagd deelden zij mede dat het geheel er verzorgd uitzag ~~er~~ dat de werkzaamheden bijna beeindigd

waren, hetgeen schijnbaar leidde tot het advies niet in te grijpen want na een vriendelijk 'Goedendag' vertrokken zij. Later kwamen zij nog eens een kijkje nemen, waarbij nog eens uitvoerig over het hoe en waarom van de aktie gepraat werd. Ze moesten dit gebeuren doorgeven aan de gemeente, die op haar beurt weer zal moeten beslissen of en hoe er gereageerd moet worden. Tot zover het verslag. Het laatste nieuws: Toen de gemeente de palen er uit wilde halen, zijn de bewoners naar de gemeente gestapt, met de eis: 'Of palen laten staan, of een goed alternatief.' Er werd daar besloten de palen voorlopig te laten staan en dat we met onze eis naar wethouder E. Klaassens-Postema zouden gaan. Tot slot wensen wij de bewoners succes met het verloop van de aktie.

WERELDWINKEL EINDHOVEN

— robert koletzki —

Bergstraat, vier kleine witte huisjes, waarvan de middelste twee, no. 4 en 6 onderdak bieden aan de wereldwinkel. De meesten onder ons zullen ooit wel eens een keer, al of niet oppervlakkig, binnen of buiten het pand, met de Wereldwinkel geconfronteerd zijn. Om U wat meer duidelijkheid en inzicht te geven omtrent het doel en het werk van deze groep volgt hier een korte uiteenzetting aan de hand van een bezoek aldaar.

Wanneer U het winkel-tje, dat het centrum is van de werk- en aktiegroep "Wereldwinkel" binnen stapt, wordt U inmiddels overwelddigd door een grote hoeveelheid stencils, boekjes, brochures, pamfletten, etc. Deze zijn bedoeld om iedere geïnteresseerde van die informatie te voorzien die hij wenst. Hetzij over ontwikkelingslanden, hetzij over politieke systemen en kapitalistische praktijken, of gewoon over school of militaire dienst. Ook zult U geconfronteerd worden met pakken Guatamala koffie, Tanzania thee, rietsuiker, beeldjes en sieraden uit Kenia en Tanzania en een of meer vrijwillige medewerkers. Momenteel be-

staat de Wereldwinkel uit 20 à 25 vrijwilligers, variërend tussen de leeftijden van 18 en 55 jaar, waaronder studenten, "werkelozen", werkenden, en huisvrouwen. Wereldwinkel Eindhoven (Wereldwinkels vindt je haast in alle grotere steden) is zo'n dikke vijf jaar geleden opgericht door Shaloom Eindhoven, een kritische kerkelijke groepering.

De Wereldwinkel heeft het als vereniging gedurende zijn bestaan vaak financieel zwaar gehad daar zij nimmer kommercieel werkte. Op het moment is een aanvraag lopende om als stichting erkend te worden waardoor zij in staat gesteld worden subsidie aan te

vragen, wat alleen bedoeld was om de huur van het pand te betalen dat altijd de grootste financiële last was. Dit is allemaal wel interessant voor geïnteresseerde, maar wat doet die Wereldwinkel nu precies? Wel! Allereerst hebben zij zich een doelstelling geformuleerd waar ze hun werkzaamheden op richten. Die doelstelling luidt als volgt: "Het blootleggen en afbreken van die structuren en systemen die een rechtvaardige wereld in de weg staan!" Met een doelstelling alleen kom je er natuurlijk niet, het moet ook verwezenlijkt worden. Dit doen ze door informatie te geven over en aktie te voeren tegen deze struk-

turen en systemen en de gevolgen daarvan voor de mens.

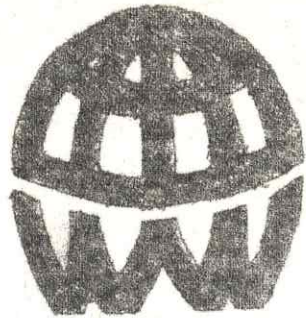
Hiervoor gebruiken ze de winkel of gaan met een stand de straat op, geven gastlessen op scholen of lezingen bij bijeenkomsten. Wat voor studenten onder ons heel interessant kan zijn is het dokumentatiecentrum dat in de winkel is. Dit zijn een groot aantal mappen over de meest uiteenlopende onderwerpen, gevuld met kranteknip-sels, folders, etc.

IN PRINCIPLE ZIJN WY
NATUURLIJK BEREID DE
DERDE WERELD TE HEL-
PEN, MAAR ZOALS U WEEET
IS DE EKONOMISCHE
SITUATIE MOMENTEEL ZO
DAT... BLAH... BLAH....

Als laatste, de verkoop van produkten in de winkel, hierover laten we de Wereldwinkel zelf even aan het woord:

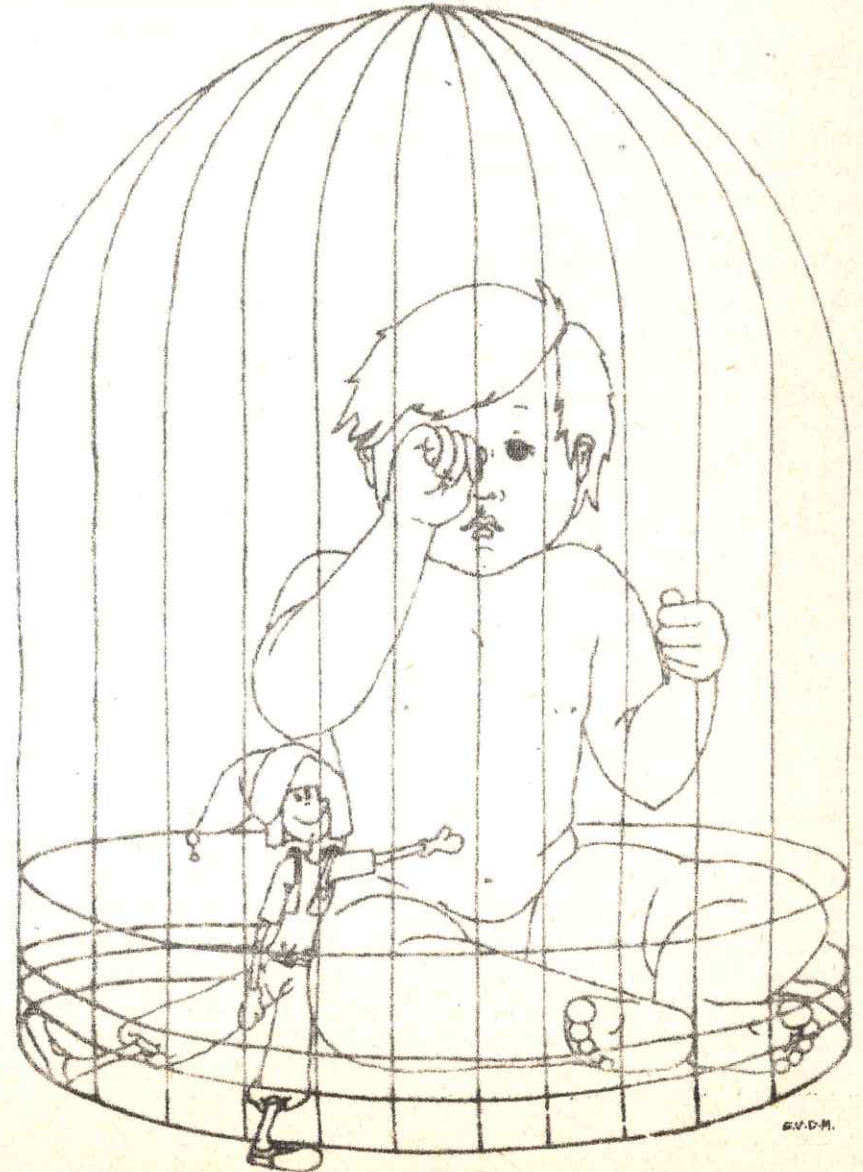
"We verkopen koffie uit Guatamala, thee uit Tanzania, beeldjes uit Kenia en Tanzania en rietsuiker, alles vergezeld van een stencil met uitleg. Met de verkoop van koffie, thee en beeldjes steunen we direkt boeren en arbeiders in hun strijd voor een beter bestaan. Zij plukken nu eindelijk een beetje de vruchten van hun arbeid. Daarnaast laten we en dat geldt ook voor de rietsuiker door middel van informatie zien wie er nu beter worden van de arbeid van de boeren en arbeiders, nl. de grootgrondbezitters en de plaatselijke grote handelaren in de derde wereld en de eigenaren de grootaandeelhouders en topfiguren van de grote bedrijven (vaak multinationals) hier in het westen. We laten zien dat, hoe positief het ook is voor de betrokken boe-

ren en arbeiders, onze produktenverkoop géén oplossing is voor de arm/rijk problematiek. Er zal iets moeten veranderen in de economische structuur van de wereld om ieder mens een goed bestaan te geven." U ziet, het is heel wat hooi op het vorkje van een vereniging (of stichting in wording). Tussen haakjes, de activiteiten van de Wereldwinkel staan gedurende de maand november en december in het teken van Zuidelijk Afrika.

Een nobel initiatief, de moeite waard er eens te gaan kijken, te praten en een kop koffie of thee te drinken. Daarvoor wordt u de

gelegenheid geboden in de winkel 's maandags t/m vrijdags van drie tot zes uur en 's zaterdags van twaalf tot zes uur.

MET

IN & OM

ANNEKES EZELSOREN

Onlangs stapten wij toevallig even binnen bij ANNEKE "BRANDEND ZAND" GRÖNLOH, eertijds gevierd zangeres - denk aan haar grote hits als BRANDEND ZAND (aug. 62); Paradiso (nov. 62); Soerabaja (mrt. 63); Das Leben Kann Schön Sein (jun. 63) Cimeroni (aug. 63); Vladimir / Da Doo Ron Ron (okt. 63); Spiegelbeeld (dec. 63); Rozen hebben Doornen (jan. 64) en Jij Bent Mijn Leven (mrt. 64) - thans o.m. glazenpoelster in bar-bistro HET KOETSCHUIS, ook al weer bijna een jaar open en niet zonder succes, zo vertelde ons bedrijfsleider en eigenaar, tevens echtgenoot van ANNEKE "BRANDEND ZAND" GRÖNLOH, WIM "ANNEKE "BRANDEND ZAND" GRÖNLOH" VAN DER LAAN.

Na een korte adempauze in haar brandende carrière is ANNEKE thans bezig aan een grandioze COME-BACK, zo wij hier al van een kumbek kunnen spreken, want eigenlijk is haar charmante, één-en-

dertigjarige verschijning nooit weggeweest uit de spotlights van de belangstelling. ANNEKE vertelde ons in een intiem moment dat zij momenteel bezig is aan een nieuwe serie elpees, die allen een bepaald land tot onderwerp hebben. Allereerst is natuurlijk haar geboortegrond DE GROENE SMARAGD, INDONESIË, aan de beurt. Vervolgens komt JAPAN en misschien begin volgend jaar FRIESLAND. Tervijl de vlotogende JEAN-PIERRE ons nog een drankje offreert, legt de innemende en volslanke ANNEKE ons nog een brandende kwestie voor. Sinds kort namelijk is de ezel die aan de ingang van 't KOETSCHUIS staat, zijn oren kwijt, meegenomen waarschijnlijk door een lafhartige dief. Mocht een buurtgenoot de oren tegenkomen, dan had ANNEKE deze graag retour gehad. Zij heeft wel een vermoeden wie de dader kan zijn. Al geruime tijd leeft zij namelijk in omijn met OMAATJE, haar buurvrouw uit de BERG-STRAAT. OMAATJE is, zo vertel-

TANTE MARIETJE CONTRA SAMSON

Toen TANTE MARIETJE (48), één van de aktiefste kollektantes voor het buurtfeest, onlangs binnenstapte in lampen-shop SAMSON op de KLEINE BERG, kreeg zij een felle aanval te verduren van SAM SAMSON, die haar verweet dat de buurt uitsluitend bestond uit langharig, werkschuw, reaktionair, losbandig, hashroekend en alcoholisties tuig. TANTE MARIETJE, ook niet op haar mondje gevallen, koos onmiddellijk de zijde van de jeugd, ook al omdat OME SJEL er tegenwoordig niet meer zo kortharig bij rijdt.

de ANNEKE ons, een bijzonder lastig portret. Om de haverklap belt zij de politie uit vermeende overlast door de geluidsinstallatie van HET KOETSCHUIS, maar dat is onmogelijk, want wij draaien hier heel zacht muziek. Wij van IN & OM hopen dat deze brandende kwestie zo spoedig mogelijk de wereld uit geholpen kan worden opdat ANNEKE zich weer geheel aan haar taken kan gaan wijden: het volzingen van platen en het spoelen van de glazen.

In felle bewoordingen trok zij van leer en diende de vierenvijftigjarige winkelier van repliek, wat echter wel ten koste ging van een bijdrage voor het buurtfeest. Maar die had TANTE MARIETJE toch niet gekregen en uiteindelijk laat een oprecht buurtbewoonster zich niet op de ziel trappen terwille van wat loezele centen.

NAMEN III

Verleden maand hebben wij, de samenstellers van IN & OM, gemeend een aantal namen te moeten publiceren van figuren die graag eens genoemd zouden willen worden in de meest gelezen rubriek van de buurtkrant. Er is echter gebleken dat er ook buurtgenoten zijn die juist niet genoemd willen worden. Om tegemoet te komen aan hun wensen zullen wij ook van hen een lijstje bij gaan houden. Het betreft: MARLIES DE HAAS (21, studente); JAN INSULINDE (37, hloemenhandelaar); WIL KLAPPE (47, bordeelhouder); K. BAKKER (23, publicist); JAN DE WIT (49, kunstemaker); OPA BATENBURG (81, rooie rakker) en HANS TUINTIMMERMANS (29, tuinier).

NAMEN IV

Daarnaast zijn er een aantal mensen die zichzelf belangrijk genoeg achten om in drukletters te verschijnen. Wij zijn echter van mening dat zij de plank grof mislaan. Het gaat om de volgende personen: MAX FOLMER (31, kunstenaar); 't MEISJE VAN BLEYS (25, studente); INA VAN KUYK (17, studente); ABEL VAN DAM (41, kastelein); ALBERT MOL (52, homoseksueel). Wij zullen er in het vervolg op toezien dat hun naam onze kolommen niet meer haalt.

SMACHTEND SNOEPGOED OP DE GROTE BERG

Eén dezer avonden liepen wij toevallig eens binnen bij enkele kroegen op de GROTE BERG. Tot onze niet geringe verbazing bleek ook hier het uitgaansleven te bloeien. Eén van de gezelligste kroegen op de GROTE BERG is ongetwijfeld de RETURN BAR, vroeger WALTERS KROEGSKE geheten. Kroegbazin is de oorspronkelijk uit BREDA afkomstige COBY, een niet onknappe vrouw van middelbare leeftijd. Gehuld in ravenzwart haar, met aan haar zijde haar turkse echtgenoot ACHMED, vertrouwde zij ons toe in een verloren ogenblikje dat ondanks dat de kroeg nog maar net van start is, er toch al een voetbalclub opgericht is, die zich tooit met de originele naam FC RETURN. Succes, boys! Naast de RETURN BAR bevindt zich de al even knusse EXPLA BAR. Kastelein is PIET (65) die ons trots kon vertellen dat hij in het bezit is van een antiek hangertje, waarop vooral oudere dames vallen. De wat jongere dames uit z'n klantenkring zien hem echter niet zo hangen en daarom kijken deze al geruime tijd uit naar wat fris lentegroen, waarmee zij, zo vertrouwden

zij ons toe, te zijnertijd in het huwelijk willen treden. Gezien het aantal vrijgezellen in onze buurt lijkt het ons toe dat de EXPLA BAR na onze publikatie het tref-

punt zal worden voor mensen die op zoek zijn naar een passende wederhelft. JOKE (18, roomsoezenverkoopster in spé), MIEKE (41, caféhoudster), RIEK (46, huisvrouw) en CHRISTEL (22, friteskraanhulpje) kijken in ieder geval verlangend uit naar een knappe DON JUAN (18, verleider) die zijn hand op de hunne zal leggen en hen mee zal voeren naar grazige weiden waar liefde zachtgeurend is en waar de sensualiteit opgevoerd zal worden tot hoge dimensies.

IN & OM ESKURSIES

Gezien de grote vraag die er bestaat om eens met de jongens van IN & OM op pad te mogen als zij bezig zijn met de voorbereidingen voor de bekendste en meest gelezen rubriek uit buurtkrant DE BETERE TIJDEN (maandblad voor mensen op weg naar het einde) heeft het IN & OM INSTITUUT besloten om maandelijks een eskursie te organiseren langs de prominentste figuren uit de buurt. Wilt ook u weten wie COR VAN STRAALLEN is, hoe WIL KLAPPE aan de kost komt, waarom KNAK blijft zwijgen en wie JANTJE BRANDS werkelijk is, vul dan de onderstaande bon in (overtrekken mag ook, indien u deze prachtige krant niet wilt beschadigen) en maak één van de enerverendste avonden uit uw leven mee. Bonnen voor 20 november 1976 inleveren op SMITSSTRAAT 15. Wees snel want de belangstelling is groot en het aantal plaatsen beperkt.

JA JONGENS VAN IN & OM

IK GA GRAAG EEN AVONDJE MET JULLIE OP PAD. DE KONSUMPTIES ZIJN VOOR MIJN REKENING EN IK HEB ER GEEN BEZWAAR TEGEN ALS MIJN NAAM BIJ GELEGENHEID GENOEMD WORDT IN IN & OM.

NAAM

ADRES

M/V

DE OUDE JONGENS

In vroegere afleveringen van IN & OM DE WASSALON hebben wij regelmatig geschreven over een aantal bekende figuren uit de buurt, mensen die wij tegenwoordig minder vaak noemen. Hoe gaat het met hen, waar wonen zij thans, hebben zij nog verkering? Dat hebben wij eens haarfijn voor u uitgezocht, zoals u van ons gewend bent.

Allereerst JOOST MULDER (26), zoon van niet geheel onbemiddelde ouders. JOOST heeft nog steeds kennis aan REES, een 25-jarige studente aan de SOCIALE AKADEMIE. JOOST zelf loopt kollege aan de hotelvakschool in MAASTRICHT. MARTIN BIERMANS (23, eks-barkeeper), eertijds een veel geziene figuur in WILHELMINA, gelegen aan het door tal van cafés en andere bordelen omzoomde WILHELMINAPLEIN, is inmiddels getrouwd en wel met het AUSTRALIESE eks-fotomodel MARLIES HENDRIX. MARTIN is nog steeds werkeloos en teert dus op uw belastingcenten.

Dan BERT HONINGS, in de bekendheid geraakt door zijn akkefietjes met de CANDY. Ook BERT heeft zijn nestje gevonden. Hij woont momenteel samen met de op wachtgeld staande eks-tandartsassistente MARION

FRANKENHUIZEN. Proficiat, BERT! BERT studeert thans sociologie te NIJMEGEN, de oude KEIZERSSTAD.

WILLEM SMIT, de sympathieke eigenaar van 't KLEIN CAFÉ, is nog steeds hopeloos eenzaam. Op naar de EXPLA-BAR, WILLEM!

WIL KLAPPE, eigenaar van jazzclub WILHELMINA, is gaan rentenieren. De zaken gingen zo goed dat hij zelf niet meer achter de tap hoefde te staan. Zijn assistenten knappen nu het werk voor hem op terwijl KLAPPE zelf zich vermaakt aan de stranden van SPANJE, omringd door tal van schoonheden, en ANJA KLAPPE boodschappen doet in PARIJS en LONDON.

WIM VAN DER MARK, tenslotte, eertijds driftig medewerker tje aan de buurtkrant, heeft tegenwoordig kennis aan een charmant, blond meisje, MARJON geheten. Mede hierdoor heeft hij weinig tijd meer voor de buurtkrant, wat wel te merken is aan het peil.

medewerker
K. Bakker

IN & OM SHOW

We hebben helaas een teleurstellende mededeling voor al diegenen die nu al zo lang verwachtingsvol uitkijken naar de nooit geëvenaarde IN & OM SHOW, welke een grandioos spektakel belooft te worden. De teksten waren kant en klaar om ingestudeerd te gaan worden toen onze medewerker K. BAKKER ze in een onbewaakt ogenblik op het hoofd legde, ten einde zijn schedel te vrijwaren van vallend hemelwater. Toen hij vervolgens ook nog uitgeeld in een grote regenplas, bleken de teksten dermate beschadigd dat zij niet meer voor instudering vatbaar waren. Dat houdt in dat de IN & OM SHOW wederom een maand uitgesteld gaat worden!

WASSALON HANS & MARIETJE

VOOR AL UW WAS-
goed en stoomgoed
bekend om zijn ge-
weldige service

Prins
hendrikstraat 23a

GEEN GEHARREWAR
DAN NAAR DE

EXPLA BAR

PIET EN MIEKE

GROTE BERG 23
TEL 446059

de boa ofwel de boetiek van mārā en indrā

— aneke van roy —

Nietsvermoedend stapte ik vorige maand de Boa binnen om de advertentie voor de Buurtkrant op te halen. Ik werd er echter gekonfronteerd met een zeer verbolgen Mārā. Als regelmatig lezer van de Buurtkrant was hij het lang niet overal mee eens, maar dat hoefde ook niet voor hem. Totdat hij het artikel over de Mazzelberg las. Daar stond het een en ander in wat hem zo tegen de borst stuitte, dat hij het niet kon laten erop te reageren. In de winkel ontstond een heftige discussie en toen vonden we het allebei toch wel erg de moeite waard om er wat dieper op in te gaan. En zo werd er een nieuw artikel voor de Buurtkrant geboren. We spraken af dat ik gezellig een avond op de borrel zou komen. Omdat tijdens de gesprekken in de winkel al zoveel gezegd was,

want als Mārā eenmaal begint te praten is hij niet te stuiten, nam ik maar een cassettebandje van 90 minuten mee naar hun zalige huis in de Julianastraat. Mārā en Indrā hanteren trouwens zelf thuis ook een maatregel voor bezoeken die over de zaak willen praten: het mag alleen in de voorkamer gebeuren. Een "mooie kitsch kamer" die echter niet zo inspirerend schijnt te werken als de rest van het gezelschap zich gezellig achter de schuifdeuren in de achterkamer bevindt. Ik mocht ewerter bij hoge uitzondering in de achterkamer komen zitten. Maar toch heb ik alle voorzorgsmaatregelen ten spijt, meer dan een week erover gedaan om iets weer te geven van onze gesprekken. Waarmee kun je gemakkelijker beginnen dan hun namen?

Mārā is de tegenpool van Boedha en Indrā is een halfgod, namen die betrekking hebben met de zwarte kunst. Hun dochttertje heet bovendien Surya en dat is een yogaterm die zoveel als zonneadem betekent. Maar wie zijn nu Mārā en Indrā? (of zoals ze vroeger heetten Martin en Mieke Siteur). Mārā sloot zich zes jaar geleden bij een anarchistische kommune aan. Om geweldloos met een groepje gelijkdenkende mensen te proberen een alternatief te vinden voor de door en door rotte maatschappij waarmee hij gekonfronteerd werd (en wordt). Zonder gebruikmaking van welke technische hulpmiddelen dan ook en zonder allerlei overgeorganiseerde wetten. Het idee ontstond om een drugstore te beginnen waarin allerlei zelfgemaakte spullen verkocht zouden worden. Zonder winstbejag maar

om van te kunnen leven. Dit idee kreeg m-b-v-de E.J.J.R. steeds meer gestalte alleen bleef de gemeente Eindhoven jaar in jaar uit tegenwerken. Ondertussen hadden M. en I. elkaar leren kennen en I. sloot zich al snel bij de kommune aan. Toen ze uiteindelijk toestemming kregen op de Kleine Berg 21 hun drugstore te beginnen viel de kommune uit elkaar. Toch wilden M. en I. hun ideeën en idealen een concrete vorm geven. Omdat Indrā's aandeel aan de drugstore zelfgemaakte kleding zou zijn, besloten ze nu maar een boetiek met dameskleding te beginnen. Boven de winkel was een kleine ruimte waar ze gingen wonen en daar zat I. een half jaar lang, dag in dag uit, kleren te maken. Volgens eigen opvattingen, die nogal afwijken van de algemene mode en in Eindhoven nog maar moeilijk ge-

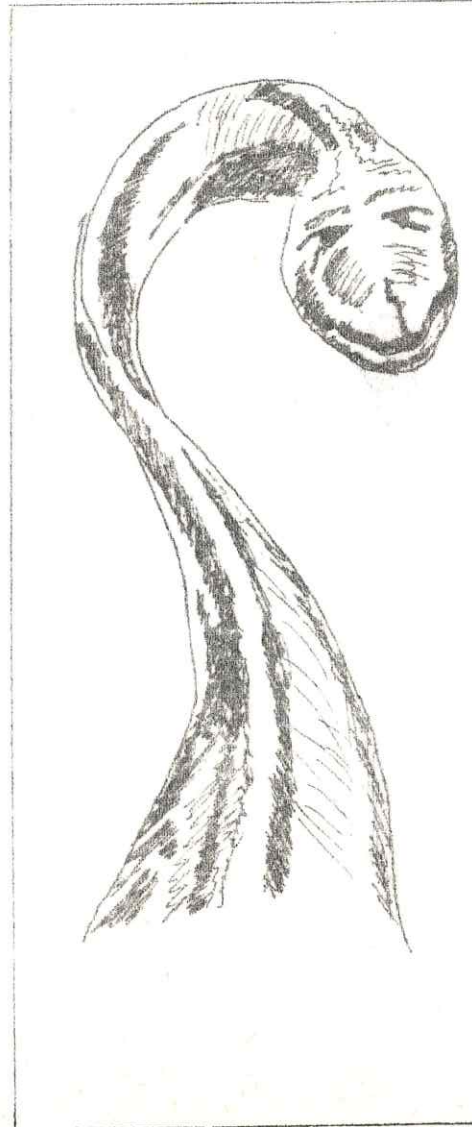
waardeerd worden. Het was de bedoeling dat er alleen maar oude kleren en stoffen gebruikt zouden worden en dat lukte toen nog goed.

Omdat ze allebei een ww-uitkering hadden waren de middelen waarover zij beschikten om een winkel in te richten uiterst beperkt. Er moest dus veel geïn- proviseerd worden en werden bv. van fietsen- wielen rekken gemaakt waaraan de kleren konden hangen. Er werd een kassa gekocht en op 15 november 1973 werd de Mārā en Indrā boe- tiek geopend.

Ondanks de belofte dat de ww-uitkering nog een half jaar door be- taald zou worden, werd die meteen de volgende dag ingetrokken. De toekomst zag er toen wel erg onzeker uit, maar tot hun verbazing redden ze het:

Er werd net genoeg ver- kocht om van te kunen leven en meer behoefde nog niet. Toen er wat aanslagen binnen kwamen hadden ze net iets meer verdiend, maar het scheidt wel een grote

onzekerheid. Ieder jaar dat het dan ook weer gelukt is, staan ze zelf het meest verbaasd.

Volgens Mārā komt er echter een moment waar- op ze het niet meer halen, terwijl I. steeds weer moed in weet te spreken. (hoewel soms tegen beter weten in). Natuurlijk is het dan soms moeilijk om privé en zaken uit elkaar te houden. Wanneer er een paar dagen geen klanten komen of er niks ver- kocht wordt, ga je dat ooit op elkaar afreage- ren en dan komen er spanningen. En toch wor- den ook die weer over- wonnen. Heel simpel vanuit de overtuiging dat wanneer de onder- gaan het niet aan hun gelegen heeft. Eerlijk en konsekvent in heel hun doen en laten, pro- beren ze zich te hand- haven. De stoffen die ze gebruiken zijn niet allemaal meer oud; daar is niet altijd aan te komen. De prijzen zijn echter nog steeds ge- baseerd op het prin- cipe: materiaalkosten plus kleine winst om van te kunnen leven. En geen uitgebraid luxe

leven maar gewoon net genoeg. De arbeidsuren worden niet eens bere- kend, want dan zou het onbetaalbare mode wor- den, en ze moeten er toch zijn om de winkel te laten draaien. Belastingambtenaren werden tot wanhoop ge- bracht door hun boek- houding waaruit heel simpel bleek: dat heb- ben we verdiend, dit moesten we uitgeven, dus er is niets over om die aanslag van f1200,- te betalen. En langzaam maar zeker worden ze geloofd en geaksepteerd zolang als het duurt tenminste volgens hunzelf, want het wordt ze van alle kanten zo moeilijk ge- maakt en zelfs goede vrienden zorgen voor teleurstellingen. Zolang ze echter de kans krij- gen om door te gaan met op hun manier de wereld - hun wereld- een beet- je leefbaarder te maken, zullen ze ervoor blijven vechten. Zo gauw die kans ontnomen wordt dan hoeft het voor hen niet meer, maar dan wel met de overtuiging dat het niet aan hen gelegen heeft!!

HET BEZADIGD IDEALISME VAN EEN KASTELEIN

— WIM VAN DER MARK —

Abel van Dan, kastelein van Het Verloren Schaap, wordt door sommigen van ons verguisd. Anderen zijn al jaren vaste klant in 't Schaap en voelen zich er best thuis. Onlangs organiseerde hij een competitie van Het Nederlandse Lied. Eén en ander was voor ons aanleiding om eens een praatje te maken met de man die al vijftien horekazaken achter de rug heeft en die thans een beetje zijn (voorlopige) thuishaven gevonden heeft. Wim van der Mark sprak met hem over de zangavond, over zijn idealen en over hemzelf.

De zangcompetitie vangt zo rond een uur of tien die avond aan. De kroeg is inmiddels volgelopen. Temidden van ouderwetse schilderijen en wandspreuken, die voor een deel te maken hebben met een wollige kudde, staan en zitten de gasten. Achter de tap zijn Abel en Marijke aan het werk. Het is Abel zelf die buiten mededinging de avond opent, daarin bijgestaan door een trombone en een saxofoon. Zichzelf begeleidend op een akkordeon brengt hij het oude, nimmer vegrijzende Zijl's v'ren Draden Tussen 't Goud. Met ongeschoolde stem bezingt hij de weemoed van een oud paar, primitief, ook al door de begeleiding, maar ontroerend. Dat er hier en daar een nootje door het overslaan van zijn stem de mist ingaat en dat zijn vingers in de

knoop raken op het klavier hoort er allemaal bij. Ja mijn schat, wij worden oud! Eén en veertig is hij nu, Abel van Dan, kroegbaas. Hij is bijzonder spaarzaam met inlichtingen over het verleden. Wat hebben de mensen eraan dat allemaal te weten? Hij is opgevoed in een orthodox-gereformeerd milieu, maar dat is voor hem helemaal verleden tijd. Vanaf zijn veertiende werkt hij, twaalf ambachten en nog wat. Nog een tijdje postbode geweest, een jaar of wat. Veertien jaar geleden duikt hij de horeka in. Door heel Eindhoven heen heeft hij gezeten: van de Taveerne tot de Effenaar, van Piet & Cis via Wilhelmina tot het oude Astor café. Een ruime ervaring dus in allerlei verschillende zaken.

Hij heeft ook nog een tijdje gevaren, als tafelbediende op de Nieuw-Amsterdam. Een twee-en-een-half jaar geleden kwam hij in de Pr. Hendrikstraat terecht, in het Verloren Schaap. Samen met Marijke en Joris, een vijf jarig blond knaapje. Op het ietwat wrakke podium achter in de zaak treedt 'n zangkoor aan om een medley van bekende en minder bekende liederen te gaan brengen. Een heuse dirigent in het zwart zal de toestand gaan leiden. De hele kroeg zingt de refreinen mee. Even later staat Bea op het toneel, een buurtgenote en getrouwd met Frans, de sksgewichtheffer. Teer, ietwat onvast maar wel aandoenlijk zingt ze Daar Wist Jij Niets Van. Een openbarend relaas

tussen twee echtgenoten die elkaar op hoge leeftijd opbiechten dat ze vroeger wel eens een scheve schaats gereden hebben. De stemmen verstillen rond de tap, er wordt aandachtig geluisterd. Voor velen zal het onduidelijk blijven waar het accent van die avond op valt: op het lachwekkende van overdreven sentiment of op het toch wel ontroerende uit een tijd die voorgoed voorbij is. Abel zelf: Het repertoire is ondergeschikt. Ik vind het feit dat mensen zelf bezig zijn veel belangrijker. Toch denk ik dat vooral jongeren zo'n avond mooi vinden omdat ze er iets uit een verloren tijd in terug vinden. De tijden van nu worden een beetje grijs en eentonig. Teveel cafés proberen trendgevoelig te zijn, gunnen »

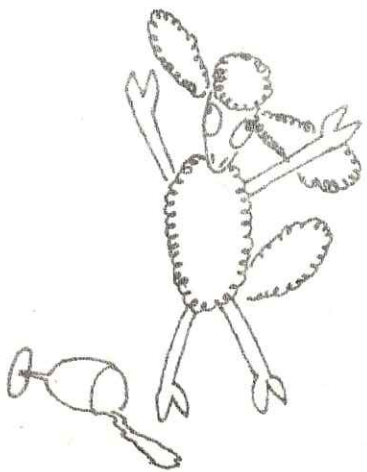
zichzelf de tijd niet uit te groeien tot iets, tot een, wat ik noem, tijdloos café. De mensen verlangen vaag terug naar een vooroorlogse sfeer. Dat drukke, dat hitgevoelige, zal ik maar zeggen, dat hoeft niet meer zo nodig. Een beetje stijl en dat soort dingen, daar wordt naar gevraagd. Toch passen weer hele volksstammen die de mond vol hebben over "bruine cafés" vaak niet in dat soort zaken. Door hun gedrag vallen ze uit de toon. Laatst had ik een groepje jongeren binnen waarvan er één vroeg of ik niks van de Stones had. Nou heb ik niks tegen de Stones hoor, als ik er niet naar hoef te luisteren, maar de manier waarop zo'n jongen dat zegt.

Abel haalt schokkend de schouders op en lacht meewarig.

Het duo In & Om, als verslaggevers verbonden aan onze krant, heeft zich ook in laten schrijven. Een hele week lang hebben ze thuis driftig geoefend. Met behulp van een uitgebreid instrumentarium -gitaar, blokfluit, bekkens- vertolken ze de aloude Zinderzeeballade, het melancholische mijmeren van een oude zeeman over het voorbijgaan van de tijden bij het zien

van een oude, van zolder gehaalde foto. Opa en die blonde jongen, vooraan bij de fokkeschoot? Opa, zeg nou wat! Die jongen is je ome die is dood.

Een klaterend applaus van het publiek. Jong en oud, links en rechts, moe en fris, vermaakt zich opperbest. De stemming is misschien wel 'n beetje ouderwets tijdloos. Hans Sanders, voorzanger van de socialistiese popgroep Bots, en Otto, verbonden aan de al evenzeer voor de arbeiders in de weer zijnde toneelgroep Proloog, hebben zelf een aantal liederen in elkaar geknutseld. Een tikje boodschapperig. Niet alles is sentiment die avond.

Maar toch ook weer een halve karnavalsschlager, die het cafépubliek tot enthousiasme op weet te zweepen. Duidelijk is wel het verschil te horen tussen de aan zingen gewende stem van Hans en die van Otto, die vooral in de hogere regionen nogal eens de mist in dreigt te gaan. Maar dat is niet ter zake op zo'n avond, sukses heb je toch wel.

Vanaf mei 1974 draait het Schaap. Met wisselend sukses. De ligging is niet zo gunstig, een donkere straat. En anderzijds is Abel nu niet meteen de makkelijkste kastelein die je je voor kunt stellen. Hij heeft zo zijn eigen gedachten over het leven en steekt die, als dat zo uit komt, niet onder stoeien of barkrukken. Dat geeft wel eens wrijvingen met de klanten.

Abel: Sommige mensen schijnen te denken dat het goedheid van mij is om hier een café te hebben. Maar ik sta hier dus de kost te verdienen voor vrouw en kind. Dit is mijn zaak en ik en Marijke hebben onze eigen gedachten over de sfeer.

Andere mensen weer denken dat het goedheid is van hen om bij mij te komen. Dat laten ze dan wel eens zo half en

half subtiel merken. Zo van: maak je nou niet te druk, man, anders kom ik hier niet meer. Ja, wat moet je met zulke mensen aan?

In het vuur van zijn betoog wil hij nog wel eens een beetje gaan stotteren. Voortdurend wijst hij erop, door middel van een rijke schakering van uitdrukkingen, dat hij uitsluitend zijn eigen menig staat te verkondigen, alsof dat niet vanzelfsprekend zou zijn.

Tegen twaalfen heeft elke kandidaat een beurt gehad. Na de prijsuitreiking, die zeer sociaal verloopt -iedereen krijgt een aardig aandenken aan de avond- krijgen we een reprise van de beste nummers, aangevuld met wat liederen die niet vantevoren ingestudeerd zijn.

T.D. - OVERLEG

— paul van beek —

Afgelopen maandag de 25ste oktober was er weer overleg met de Technische Dienst, de zo onderhand wel bekende uitspraakprocedure voor ons gebied "De Bergen". Hoewel we voor de zomer vrij optimistisch waren over een snelle afwerking van de zogenaamde Doelstellingenfase is het einde nog steeds niet bereikt. Wel in zicht echter. Midden december dient alles gerreed te zijn. Voordat dan ons gezamenlijk werkstuk naar de gemeente gaat, zal eerst nog in de buurt d-m-v een soort enquête gekken worden in hoeverre de buurt achter de resultaten van de inspraak staat. Deze mening gaat dan met het werkstuk mee naar de gemeente. Maar nu iets heel belangrijks.

de strijd om het TREFFINA - TERREIN is nog niet VERLOREN !!

De vergadering van de 11de oktober werd bijgewoond door wethouder voor Ruimtelijke Ordening Dhr. de Kok.

Deze kwam enige mededelingen aan de vergadering doen met betrekking tot de Treffina-kwestie.

Eerst de feiten nog eens op een rijtje : Na een lange stilte rond Treffina werd in het Eindhovens Dagblad van 7 september j.l. melding gemaakt van de aankoop van het pand, braak terrein en bijbehorende huisjes door de gemeente. Treffina zou gaan verhuizen naar het industrieterrein "Hurksestraat". Iedereen blij natuurlijk! Maar helaas....Wat blijkt nu.....

het bericht was bijzonder voorbarig! De volgende dag in de raadsvergadering bleek de aankoop om financiële redenen geen doorgang te kunnen vinden. Het Rijk wilde er geen geld aan geven. Na een groots artikel van 7 september, volgt dan een hele kleine "korrektie" op 9 september. De meesten wisten niet meer waar ze aan toe waren, natuurlijk. Maar dat schijnt zo de stijl van het Eindhovens Dagblad te zijn. Wethouder de Kok kwam toen op (11 oktober) de vergadering vertellen waarop alles nu stuk gelopen was. Gelukkig bleek er ook nog een alternatief te zijn want ook de gemeente wil Treffina daar heel graag weg hebben. De vergadering kreeg heel omstandig alles uitgelegd en er werd gevraagd of ze er hun stem aan konden geven. Een positief advies schijnt bij mensen als staatssecretaris Schäfer erg aan te spreken. Het plan komt erop neer dat alles d.m.v. een andere financiële kon-

struktie als nog aangekocht kan gaan worden. Het pand zelf komt dan niet vrij voor een buurtvoorziening, maar zal dan aan een nieuw bedrijf door de gemeente verhuurd worden met de beperking dat uitbreiding absoluut onmogelijk is. D.m.v. de inspraak-

ALS IK AAN HET TREFFINA -
TERREIN DENK, MOET IK ZO
ONDERHAND WEL KOTSEN!

procedure is bepaald dat bedrijven geen hinder voor de buurt mogen opleveren :geen stank, geluishinder of verkeersoverlast. Aan deze eisen zal de nieuwe huurder dan moeten voldoen. In plaats van de verkrotte woninkjes aan de Catharinastraat komen dan nieuwe woningen en het braakliggend terrein zal in overleg met de buurt (via de inspraakprocedure) een buurtondersteunende functie krijgen. Eigenlijk allemaal zaken die we altijd voorgesteld hebben. Was de termijn door Marx (eigenaar van Treffina) op 31 oktober gesteld, nu heeft de gemeente langer tijd gekregen om alles financieel met het Rijk rond te krijgen. De verwachtingen van de wethouder waren vrij positief, maar laten we nog niet te vroeg juichen. Eind november zal echter de definitieve beslissing vallen. Laten we er het beste maar van hopen. We houden de buurt verder op de hoogte van de verdere ontwikkeling.

ABEL II

Tot twee uur gonst het Nederlandse Lied door het café. Hans Sanders besluit het hele gebeuren met Kom Van Dat Dak Af, één van de weinige klassieke Hollandse rockhits. Abel : De laatste tijd draai ik eigenlijk alleen maar jazz. Dan houden we beter vrede. Nu maakt niemand op of aanmerkingen op de muziek. Als ik verschillende soorten muziek door elkaar draai, beginnen ze er ineens op te letten en willen sommige popklanten wel eens gaan zeiken over mijn jazz. Nou heb ik 'n uitgesproken smaak wat betreft muziek, dus dan ik er tegenin, wat maar weer trubbels geeft. Nu draai ik uitsluitend jazz, soms een beetje Nederlands, zoals vanavond, en je hoort niemand. Het publiek hier in Eindhoven is soms vreemd volk. Als ze bijv. in Amsterdam een Wiener Café binnenstappen dan zeggen ze : goh wat jammer, zoiets hebben we in Eindhoven niet. Maar als je hier zo'n zaak zou openen, dan kwam er geen hond binnen. Gek maar waar. Hier moet alles zo'n beetje tegen de middelmaat aanleunen wil het draaien. We leven in een grijze tijd.

Als ik nog eens een nieuwe naam voor m'n café zou moeten bedenken, dan zou ik het gewoon Café van Dam willen noemen, zoals er al honderden jaren cafés met alleen maar achternamen geweest zijn. Tijdloos, zo'n beetje ja. Over een maand of twee wil Abel nog eens zo'n soort avond organiseren, maar dan voor de buurtgenoten. Nu wilde hij alleen maar de vaste klanten binnenhebben, vandaar ook dat hij er b.v. in onze buurtkrant geen reclame voor gemaakt heeft. Tegen die tijd hoort u er nog wel van. Bedenk maar vast wat u wilt gaan zingen, want gezellig wordt het zeker !

LE VIGNOBLE

- * BUITENLANDS BIER
- * ALLE WIJNEN 12 HALEN
- 11 BETALEN.
- * WIJ VERZORGEN UW FEESTJES EN VERGOEDEN UW DRANKRESTANTEN
- * ALLES GRATIS THUIS - BEZORGD

KLEINE BERG 48 A
TEL: 442112

KO EN CO

BAH..

VROUWEN..

ALTIJD MOEILYK-
HEDEN MET DIE
MENSEN

ANS VALT OP
BOLLE

TJEE HOE
IS HET
MOGELIJK

ZIT IK HET
DIT ROTWEER
ZONDER VROUW

KO, HOUDDOE,
IK GA BIJ BOLLE
WONEN

BELACHE-
LIJK

IK KRUG
ZIN IN EEN
BORREL

VROUWEN
HELPEN JE
AAN DE
DRANK

* *

KNOTS

JA IK WIL

IN DE
AGGLOMERATIEMAAT

VERDOMD,
DIE ROT
VERKIEZINGEN

ER ZIJN VAN
DIE DAGEN DAT
JE BETER THUIS
KUNT BLIJVEN

RECHTDOOR
NAAR HUIS

ALLEEN
ZIJN

DE EENZAAMHEID
VAN DE MAN
IS TOTAAL EN
REINDELDOOS

KO 1X BELLEN
TRUUS 6X
ANNIE 1X
MIEP 1X
ANNELIES 2X
MARJA 1X
YVON 1X
ELS 1X
RIET 1X
JANET 1X

DE **PRIJZENMARKT**

GEOPEND DINSDAG T/M ZATERDAG 9 TOT 6 UUR
VRIJDAGS KOOPAVOND TOT 9 UUR

WAT IS DE PRIJZENMARKT ?

Dit is een zaak waar u alle soorten artikelen kunt kopen op het gebied van : huishouding, geschenken, gereedschappen, speelgoed, aardewerk, ompotten, glaswerk, boeken en nog vele andere artikelen. En dat alles met kortingen van 30 tot 50 % op de normale winkelprijzen.

VOORBEELDEN SPEELGOED

Stabo bouwdozen... VAN F. 28.45 VOOR F 14.95
Stabo elektrische laadbruggen ~~85,-~~ F 42.50
Panda beren (70 cm) ~~29.95~~ NU F 15.95

TEXTIEL

Jongenstruien -laatste mode- 1995 NU F 12.50
Sokken 505 F.250 met 5 paar F.10.-
Panty P GEEN F 2.95 MAAR F 1.35
Leren jassen en jacks VANAF F 75.-
Legerhemden VOOR F 5.-
100% nylon jacks VAN F 39.75 NU VOOR F 19.95

ALS STUNTPRIJS!

DEZE 100 NYLON JACKS. BIJ INLEVERING
VAN DEZE ADVERTENTIE:
GEEN F. 39.75 GEEN 19.95 MAAR F. 16.95

PRIJZENMARKT

HEILIGE GEESTSTRAAT 9

DROGISTERIJ

BAYENS

OOK VOOR

- GLAS
- VERF

KLEINE BERG 67

GROTE BERG 66

VAN **BAKEL**

SPECIALZAAK IN

- GROENTEN & FRUIT
- DELICATESSEN

TEL 445222

VAN **BAKEL**

DAGELIJKS VEILING
AANVOER VAN GROENTEN
EN FRUIT. ALLES PANKLAAR

Boekhandel De Heremiet

Gespecialiseerd in:

Filosofie
Psychologie
Religie
Yoga
Meditatie
Astrologie
Kruiden
Natuurgeneeswijzen
Sprookjes

HEILIGE GEESTSTR. 50

Onze winterartikelen
zijn er weer

Roomboterspeeulaas
Borstplaat
Banketstaven
Spoorbanket

En natuurlijk elke dag
VERS BROOD EN
CEBAK

HENRY VD REE

KL. BERG 77

NEE! IK WIL NIET

— margriet v/d zijden —

De Agglomeratieraad
betekent :

CENTRALISATIE : i.p.v.
11 gemeenteraden die
onafhankelijk beslis-
singen nemen, één agglo-
meratieraad die cen-
traal beslist.

- agglomeratie-belang
gaat vaak vóór gemeen-
tebelang, wijkbelang en
BUURTBELANG (dus ook
wat betreft onze buurt)

- grotere afstand tus-
sen kiezers en gekoze-
nen, dat is een ver-
mindering van de demo-
kratie.

- vergroting van de
macht van Eindhoven.
Ongeveer 60% van de
kiezers komt uit Eind-
hoven.

vergroting van de bureaucratie:

een overbodig ambtena-
renapparaat naast ge-
meente en rijk.

geldverspilling

nu nog door subsidies
van gemeentes (5,75
per inwoner in 1976)
en rijk (ongeveer
f3,000,000,- in 1976)
straks ook via de
direkte belastingen
(ong.f20,- per inw-
per jaar, d.w.z. voor
een gezin met 2 kin-
deren f80,- per jaar).

De reclamecampagne
"ja, ik wil" is een
voorbeeld van deze
geldverspilling, uit
de "noodzaak" van de-
ze campagne blijkt nog
eens overduidelijk dat
de agglomeratieraad
helemaal niet aan-
spreekt. Niemand van
de kiezers heeft er
ook omgevraagd, er is
nooit een referendum
gehouden (toch wel no-
dig bij zo'n belangrijke
beslissing in een de-
mokratisch land).
We kunnen de agglomera-
tie niet meer tegenhou-
den, het is een moetje,
we zijn al verneukt.

Wel kunnen we laten mer-
ken dat we het er niet
mee eens zijn, dat we
direkte inspraak wil-
len door dorps- en
wijkraden met bevoegd-
heden. Door op de onder-
ste kandidaat van uw
partij te stemmen steunt
u toch uw partij en
laat u die tegelijkertijd
weten dat u de agglome-
ratieraad helemaal niet
ziet zitten. Ongeldig
stemmen is ook een mo-
gelijkheid om uw mening
kenbaar te maken.

stem ongeldig of onderaan uw lijst

Omdat ik het erg be-
langrijk vind dat buurt-
bewoners, die actief
willen zijn in onze
buurt, weten welke ge-
volgen een agglomera-
tieraad kan hebben voor
onze buurt, heb ik deze
tekst bijna letterlijk
overgenomen van een
affiche.

UIT DE OUDE DOOS — jop —

Ditmaal staat de "oude
doos" in verhand met de
hondebelasting. Omstreeks
1910 kwam vanuit Tilburg
eene Antonius Donders.
Zoon van een fabrikant
in wollen stoffen en een
der nazaten van de Hei-
lige Peerke Donders, die
priester was bij de me-
laatsen op Bornio. Hij
stierf daar omstreeks
1830 aan melaatsheid.
Deze Toon Donders, zoals
hij genoemd werd, begon
een fietsenhandel op
Grote Berg 14 (nu Piek-
Stube). Hij was bourgon-
diër in hart en nieren.
Tijdens zijn leven was hij
al een legendarische fi-
ggur, bekend om zijn grol-
len en grappen. Zo gaat
dan ook het volgende
verhaal :
Toon z'n hond, een teefje
was op zekere dag loops,
wat in de beste honde-
families voor kan komen.
Een stel reuen, op vrijen
belust, hielden de deur
van de fietsenwinkel

constant nat, wat Toon eigenlijk niet zinde maar weg jagen hielp niet. Toen ontstond in de brein van Toon een lumineus idee en dat nog wel tijdens de negen uren mis. Hij loodste een vijftiental reuen in de poort, (deze oude poort is er nog op Grote Berg 12a, waar toen het café van Sjefke Brusselaars was en het Eindhovens Gilde thuis was) nadat hij eerst een veilig onderkomen voor zijn teefje gevonden had. Eenmaal binnen bracht hij aan de stارتten van de reuen een strikje aan, allen van verschillende kleur. Tegen het einde van de hoogmis smeerde hij de reetjes van de reuen flink in met petroleum wat een jeuk veroorzaakte. Toen het kerkvolk de kerk uitstroomde, joeg hij ze allemaal de straat op. Wat zich toen voor het oog van de kerkgangers afspeelde is jaren lang het gesprek van alle Eindhovenaars geweest. Er is dan ook niet veel fantasie voor nodig om het tafereel voor te stellen. De reuen al schuifelend op hun ach-

terwerk om zo enig soelaas te vinden voor de geweldige jeuk. Kris, kras en onder luid gemmer beweegde ze zich tussen het kerkvolk. Inderdaad een dol komisch tafereel om nooit te vergeten. Na dit verhaal een suggestie: Weg met de hondebelasting, maar wel: je eigen stoep schoonhouden van hondepoep.

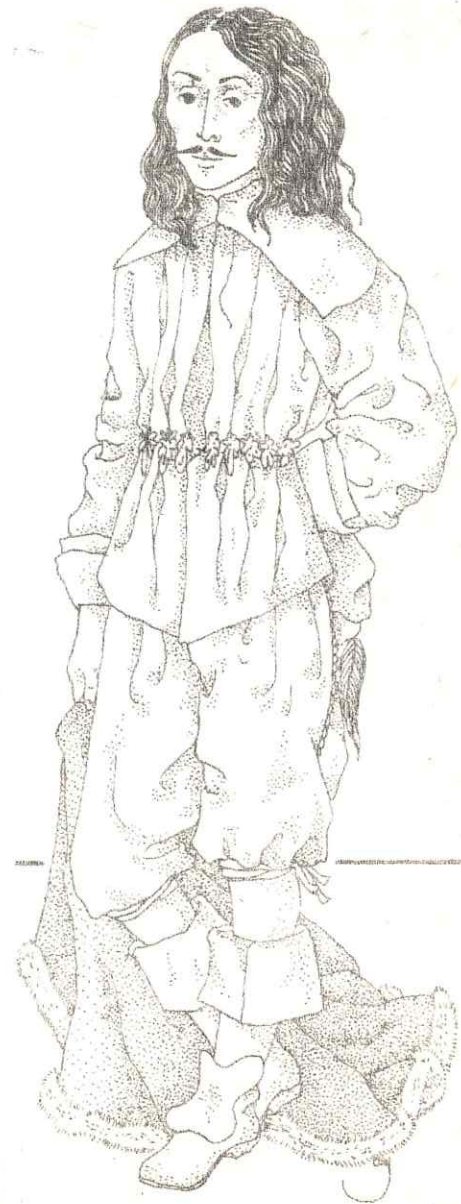
VAN AGT;

KOMT "ZIJNE HELIGHEID" ONS VERBLIJDEN ?

MONOPOLYKAMPIOENSCHAPPEN 1976

Als u deze buurtkrant in de bus krijgt zal hoogstwaarschijnlijk de finale van de Wilhelmina Monopolykampioenschappen 1976 al gespeeld zijn. Nu wij dit schrijven zijn de eerste drie rondes achter de rug. Er is gezellig gespeeld. Maar ook hard. En dat moet, we spelen er niet voor ons plezier, we spelen er om te winnen. De zes best geklasseerden gaan op dinsdagavond 2 nov. strijden om de eerste plaats. De grote kanshebber hiervoor is hoogstwaarschijnlijk een goede bekende van u, namelijk buurtkrantredakteur K. Bakker, die met 28 punten in het totaal als eerste tevoorschijn kwam uit de voorrondes. Het eindspel gaat gespeeld worden op een groot formaat eigengemaakt monopolybord, opdat ook zaakwaarnemers en adviseurs een plaatsje aan tafel kunnen krijgen. Mocht het zo zijn dat de avond van de 2e nov. nog niet aangebroken is als u dit artikel leest, dan bent u alsnog van harte welkom vanaf half acht.

MEE SKUP EN SPAI

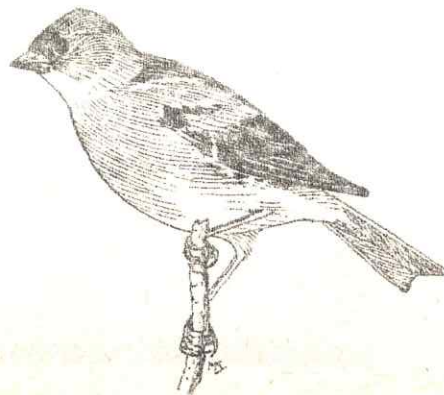
— hans timmerman —

Het valt me deze keer moeilijk iets voor de krant te schrijven. Ik weet niet precies waardoor het komt. Soms denk ik dat maar een enkeling mijn stukje leest, waardoor ik niet veel zin heb om iets over tuinen en planten te schrijven. Andere keren denk ik weer dat het komt, omdat we hier in zo'n stenen wereld leven, dat haast niemand zich voor planten interesseert. Ik weet dat dat niet waar is, want veel mensen uit onze buurt zijn graag buiten en kijken best veel naar wat er zoal groeit. Het is voornamelijk de omgeving waarin we wonen die zo weinig doet denken aan groene weilanden en schaduwrijke bossen. Als je door de straat loopt is er zo weinig wat echt mooi is om maar te kijken.

- Afgelopen zondag 24 oktober hebben een aantal mensen uit de St. Catharinastraat paaltjes geplaatst op het trottoir aan de kant

met de even nummers om zo het fout parkeren tegen te gaan. Heel goed! Een leuke bijkomstigheid is dat diezelfde palen ook gebruikt kunnen worden om daaraan bloempotten en -blikken te hangen. Het is te hopen dat er nog meer dingen mee gedaan worden.

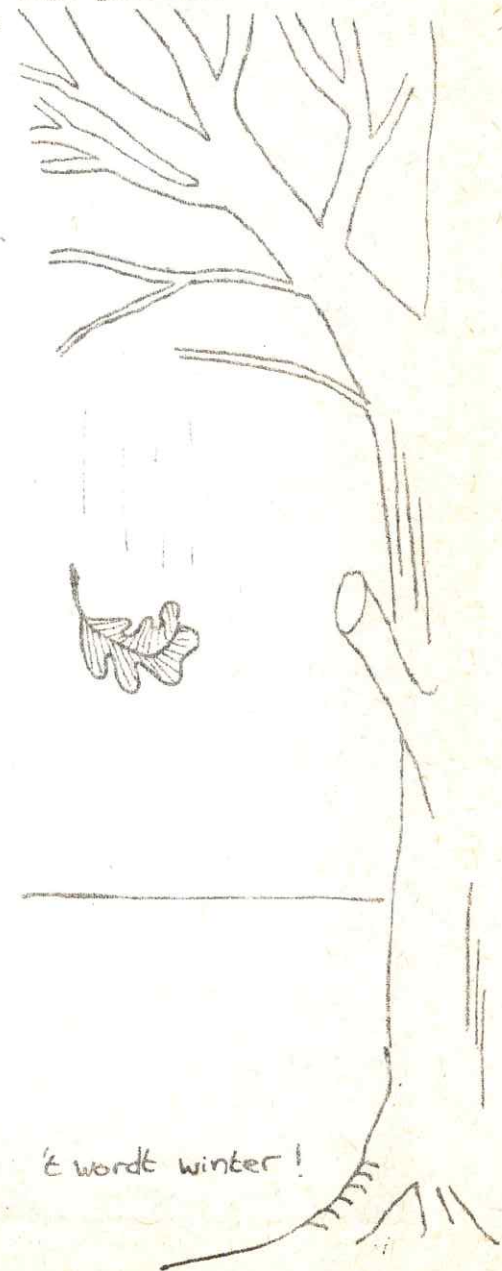
- Wat ook altijd nog gedaan kan worden is het maken van een tegeltuintje voor je huis. Nogmaals wijs ik erop dat een dergelijk tuintje door de gemeente wordt toegestaan en dat ze zelfs al mee werkt om zulke tuintjes te maken. Het is toch een kleine moeite drie, vier of vijf tegels weg

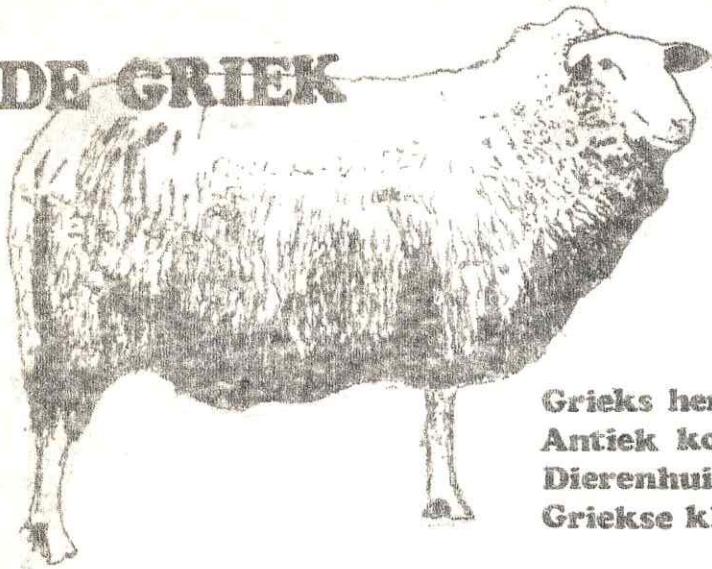
te halen, het gele zand te vervangen door gewoon zwart zand en een leuke aangepaste beplanting te kiezen. Nu in de herfst en de winter kunnen heideplanten de tegeltuin versieren. Inlichtingen over alles en nog wat hierover kunt u bij mij krijgen.

- De vorige maand had ik het over het planten van boomzaden om ze later als boompje ergens uit te zetten. Ik vraag me af wie zo iets ook eens doet. Dat zou ik best willen weten. Is er in onze buurt iemand met een moestuin? Is die persoon misschien bereid iets over het opzetten van een moestuin te vertellen? Tijdens een avondje bij iemand thuis, waarom niet? Hier wonen toch ook mensen die veel kamerplanten houden. Is er niemand bij die een avondje wil vullen over kamerplanten en hun verzorging? Tot slot: de komende weken ga ik mijn tuin een beetje uitdunnen. Van bepaalde planten heb ik veel te veel, ook kan ik allerlei stekken missen. Degene(n) die geïnteresseerd zijn

kunnen langs komen na zes uur en de planten zijn gratis.

DE GRIEK

KLEINE BERG 70

Grieks herderstapigt
Antiek koperwerk
Dierenhuiden
Griekse kleding

Islam slagerij

Maandag open
Vrijdag koopavond

BIEFSTUK... FL. 14,- P. KG.
VLEES -ZONDER FL. 12,- P. KG.
MET BEEN... FL. 8.50-10. P. KG.
GEHAKT... FL. 9,- P. KG.

Grote Berg 64
Tel: 445639

RIJSCHOOL

VAN GEMERT

PR HENDRIKSTR 31

WILHELMINAPLEIN 8
TEL 22652

**KLEIN
CAFE**

ELKE MAANDAG
LEVENDE MUZIEK

HIER GEEN COUNTER
GEEN BISTRO MAAR
GEWOON EEN GOEDE
HOLLANDSE KEUKEN
WAAR GEBAKKEN EN
GEBRADEN WORDT OP
OMA'S MANIER EN
TEGEN BETAALBARE
PRIJZEN

de zwaan

VOOR AL UW
BLOEMWERK
EN
DROOGSTUKJES

DE BLOEMENHAL

ST.
CATHERINASTRAAT 55

gun uzelf een kunstgebit: poets uw tanden dan met een zoete tandpasta!

margriet v/d zijden

Helaas denken nog te veel mensen dat regelmatig poetsen met tandpasta gaatjes in het gebit voor een deel kan doen voorkomen. Het tegendeel is echter waar. Het klinkt gek, maar hoe vaker u poetst met tandpasta hoe meer gaatjes u krijgt en des te sneller een kunstgebit. De aanleiding dat ik in deze buurtkrant een stukje hierover schrijf is een programma van Radio Volksuniversiteit vanmorgen (maandag 25 okt.). Toevallig luisterde ik ernaar en het ging over carieës. Tijdens dit programma werd er door de presentatrice, tussen neus en lippen, verteld dat van het totale suikerverbruik in Nederland 4% gebruikt werd in de tandpasta-industrie. Ja, u hebt het goed gelezen: suiker in onze tandpasta en notabene 4% van het totale suikerverbruik. Terwijl wij

juist onze tanden poetsen om ze te ontdoen van suiker, smeren we er zonder erg juist suiker op. Wij laten toch niet voor niks onze kinderen hun tanden poetsen als ze een snoepje gegeten hebben!!! Wat gebeurt er nu als wij onze tanden poetsen met zoete tandpasta? Suiker heeft de eigenschap kalk zacht te maken en op te lossen. Suiker maakt dus niet alleen de wanden van onze bloedvaten en onze beenderen week, maar lost ook de kalk in ons tandglazuur op, het glazuur is beschadigd en zoetigheid krijgt de kans ons tandsteen aan te tasten:

we krijgen een gaatje. Houdt men de toevoer van kalkprodukten in evenwicht met de hoeveelheid suiker, dan is er niet zoveel aan de hand. Maar wat doen wij..

Wij reinigen ons gebit met een harde tandenborstel en met ...zoete tandpasta!!!

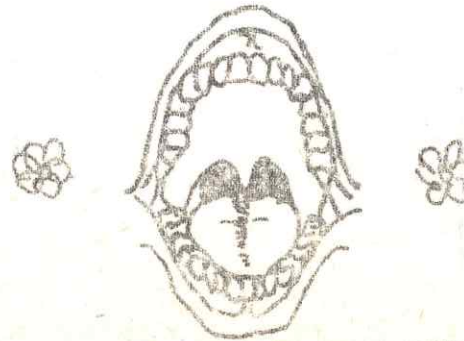
In die tandpasta zit dus suiker (soms ook een zoetmiddel zoals sorbitol) en een schuurmiddel (zoiets als vim) alsmede een bleekmiddel voor de parelwitte tanden. Door voedsel te gebruiken dat te heet (hete soep of koffie) of te koud is (ijs) ontstaat er erg gemakkelijk een scheurtje in het glazuur, vooral bij diegenen die voedsel gebruiken en sporenelementen erin zoals witbrood en op kunstmest geteelde groenten en sterk glazuur kan alleen maar gevormd worden bij voldoende aanvoer van de-

ze belangrijke stoffen. Zwak glazuur kan dus gemakkelijk beschadigd worden. Het geregeld poetsen met die harde tandenborstel plus schuurmiddel en bleekmiddel slijpt de beschadigingen verder uit. De suiker wordt er in gepoetst en lost het tandkalk op. Resultaat: een gaatje. Hoe vaker we poetsen met tandpasta hoe groter het gaatje wordt.

Wat moet ik dan gebruiken zult u zich afvragen.

Er is een ouderwets middel in de handel, dat niet die schadelijke stoffen bevat, het heet glazurol en wordt gemaakt door Boldoot. Boldoot was in de jaren 1925/30 als één der eerste die tandhygiëne

propageerde en bracht een tandpoeder in de handel in een rond doosje. Eigenlijk was het tandpoedersteen, want het was hard en men moest er met een vochtige tandenborstel wat afschrappen. Toen de

Unilever met tandpasta reclame kwam opzetten, werd Boldoot snel van de markt geveegd.

Het hoofdbestanddeel van glazurol is zachte lichtzoute kalk. Aantasting van het gebit begint in het algemeen met ontkalking van het glazuur. De eiwitachtige substantie die dan overblijft blijkt echter weer instaat kalk op te nemen wanneer de nodige mineralen in een juiste verhouding tot het speeksel wordt toegevoegd. Deze mineralen zitten in glazurol.

Gelukkig wordt glazurol steeds meer door tandartsen aangeraden. Een busje met dit poeder kost f5,- (voldoende voor één jaar) en is te krijgen bij een grote drogisterij in het centrum. In de reformwinkels en in de Gestelsestraat (u weet wel) zijn tandpasta's te krijgen zonder suiker. Zijn uw tanden en die van uw kinderen u lief dan smee ik u gebruik geen zoe-

te tandpasta, poets niet uw tanden uit u mond, maar gebruik één van bovenstaande middelen. Heeft u misschien nog vragen, opmerkingen of aanvullingen op dit artikel, ik woon Catharinastraat 38.

kleintjes

De redactie van deze buurtkrant feliciteert de familie, wonende op St. Catharinastraat 45 met de geboorte van hun zoon.

De redactie van de Buurtkrant DE BETERE TIJDEN feliciteren Men. en Mevr. v.d. Ree met de geboorte van hun zoon.

De redactie van de Buurtkrant DE BETERE TIJDEN feliciteren Frank en Afke van der Velden van boekhandel "De Heremiet" met de geboorte van hun zoon.

ZOEKT U een kleine bijverdiens-
te voor 1 of meer da-
gen in de week van
17.00 - 19.00 uur.
Neem dan contact op met
ROBERT KOLETZKI,
HEILIGE GEESTSTR. 30.

EEN GOED ADRES VOOR BLOEMEN

INSULINDE

WILLEMSTR. 43B

TEL: 440001

孔雀酒樓

PEACOCK CHIN. IND. RESTAURANT,
WILLEMSTR. 45 TEL: 448304
GEOPEND ZONDAG-DONDERDAG
VAN 11.00 - 23.00 U. VRIJDAG EN
ZATERDAG 11.00 - 24.00 U. ONZE
CHEFKOK STAAT AL 10 JAAR IN DE
KEUKEN! SPECIALITEITEN:
BABI PANGANG SPECIAAL F. 1050
NASSI EN BAMI F. 350
NASSI EN BAMI RAMES F. 600

WILLEMSTRAAT 33

BOEKHANDEL DE MOL

GESPECIALISEERD IN KRITISCHE
BOEKEN EN TIJDSCHRIFTEN.
GROTE VOORRAAD IN PRIJS
VERLAAGDE BOEKEN (ROMANS,
GESCHIEDENIS, POLITIEK, KUNST,
40 - 70% GOEDKOPER)
LEESZAAL EN UITGEBREID
DOCUMENTATIECENTRUM

TEL: 040 - 61260

ADVERTEREN
VOOR MIJN
ZAAK?

SMITSSTR. 15

stichting protestants interkerkelijk centrum voor maatschappelijke dienstverlening m. de haas

inleiding

De Stichting Protestants Interkerkelijk Centrum voor Maatschappelijke Dienstverlening voor Eindhoven en omgeving bestond in mei 1975 5 jaar. Vanaf maart 1975 bestaat het bestuur uit 7 leden. Naast dit bestuur heb je ook een directie en een stichtingsbestuur. Maar nu gaan we over op de taken van deze stichting

maatschappelijk werk

De hoofdtaak van de maatschappelijk werkers is de hulpverlening aan de cliënten. Daarnaast namen zij deel aan tal van overleg- en samenwerkingsstructuren. Over de samenwerkings- en overlegsituaties zullen we nu wat nader vertellen.

1. In Nuenen neemt men deel aan de bijeenkomst van de werkgroep

"Maatschappelijk Welzijn"
2. De maandelijkse vergaderingen van de commissie "Stroom", een regionale werkgroep van maatschappelijk werkers werkzaam in de ongetrouwde moederzorg.
3. De hulpverlening aan buitenlandse werknemers en hun gezinnen.
4. De bijeenkomsten van alle in Woensel werkzame maatschappelijk werkers van het I.M.W. en P.C.M.D. (Instituut Maatschappelijk werk en Protestants Centrum voor Maatschappelijke Dienstverlening.

5. Het Maatschappelijk werk in het Diaconiesenhuis.

6. Het Medisch Sociaal Centrum Herzenbroeken in " 't Karregat".

De taak van een maatschappelijk werker omvat teveel om op te noemen. Enkele voorbeelden zijn:

algemene gezinsmoeilijkheden; huisvestingsproblemen; arbeidsproblemen; gehandicapten en chronische zieken; niet getrouwde moederzorg en bejaardenzorg.

Hulp aan langdurige zieken en gehandicapten. Wat dit omvat begrijpt u zelf wel.
Gezins hulp aan bejaarden. Deze wordt gegeven aan bejaarde die hulpbehoevend zijn en op andere zijn aangewezen. De gezinsverzorging houdt ook contacten met de Protestantse Opleiding voor Gezinsverzorgsters en met andere instellingen voor gezinsverzorging. Als U meer wilt weten over dit Instituut dan kunt u terecht op Smalle haven 1c. Misschien hebt u zelf interesse om mee te gaan helpen.

gezinsverzorging

De gezinsverzorging bestaat op verschillende wijze. Enkele zullen we nader uitwerken.

Tijdelijke hulpverlening

Dit wil zeggen dat er hulp wordt geboden voor tijdelijke aard bv. bij uitbreiding van het gezin. Daar dit veel voorkomt is het logisch dat het te kampen heeft met personeeltekort.

niet Rollen, kleine vriend,
de betere tijden komen...

Het is rond de klok van drie en als we ons welgehoed op weg begeven naar de wat "stillere" straten van onze wijk: de Mauritsstraat, een drukke doorgangsweg. Maar in de huizen heerst een namiddagse rust. Met de mikrofoon in de aanslag drukken we op diverse bellen, maar geen gehoor, niemand thuis. Dan eindelijk gaat er een luikje open.

-Goedemiddag mevrouw, we zijn van de buurtkrant en we wilden graag .... WHAMM ! Of worden we weer oorge-stuurd met de mededeling dat mevrouw geen tijd heeft, er het nut niet van inziet of om vier uur op de bank moet wezen.

Enigszins verbaasd kijken we elkaar aan. Licht het recht aan ons uiterlijk ? Nee, de brave inborst druipt in brede stromen van onze gezichten. Bij drankenhandel Gommers in de W. de Zwijgerstraat hebben we meer sukses. Heer Gommers kan het nog zo druk hebben in de zaak, tijd voor een praatje heeft hij altijd wel. -Een niet ongezellige buurt, zo vertelt Gommers ons. -Helaas hebben mijn vrouw en ik maar weinig tijd om actief mee te werken. Ik bedoel, we zijn vaak tot 's avonds laat bezig in de zaak, en over de vele uurtjes zondagmiddag nog maar te zwijgen. Niet dat

GRAVEN IN HET ACHTERLAND:

KRITIEK UIT DE STILTE

Schaamteloze schandalen, harde akties en gezellige buurtfeesten halen zonder moeite de kolommen van de Beteren Tijden: Zo ook buurtbewoners die actief bezig zijn. Hun mening over tal van zaken laten zij vaak horen en mochten zij zich buiten de perken van het fatsoen begeven dan krijgen ze al snel het mes op de keel. Maar wat is er aan de hand met de andere buurtbewoners, die we maar zelden te zien krijgen ? De wat stillere bewoners die niet vaak in 't spotlicht treden. Wat vinden zij van de activiteiten in onze buurt, die ook hun buurt is ? Wim van der Mark en René van der Velden trokken er op uit om de stilte rond hen te verbreken. Hun relaas vindt u op deze pagina's.

ik niet zou willen ! Ik heb vroeger veel in het jeugdwerk gezeten. Ik heb er nu eenvoudigweg niet de tijd meer voor.

Heer Gommers gaat binnenkort het pand waarin hij zit, kopen. Dat betekent dat hij voorlopig nog niet de buurt uit wil. -Ik zit hier goed. Alleen als de Catharinastraat éénrichtingsverkeer wordt en er van de kant van het Wilhelminaplein geen verkeer meer komt, dan kan ik wel inpakken. Voor de rest zie ik het wel zitten.

In de straten waarin wij aan de gang hadden willen gaan, vangen we voortdurend bot. We verleggen daarom ons terrein naar de Julianastraat, waar o.a. de familie Van der Ven woont, twee al wat oudere mensen die ietwat slecht ter been zijn. Daarom ook willen zij niet weg uit deze buurt,

vanwege de ideale centrale positie. Maar voor het verder vinden ze dat vooral in de Julianastraat heel wat voor verbetering vatbaar is. Mevr. vd Ven : Een beetje goedertierenheid, een beetje gezelligheid, dat mis je hier gewoon. Maar ja, dat wisten we al toen we hier naar toegingen. Mijn dochter die toen op de Philipskantschool zat waarschuwde ons al voor de koude aardappelstraat, waar we terecht zouden komen. Dat klopte helaas heel erg.

Meneer vd Ven vult aan : Van de zomer, toen het erg warm was, waren de burens de was aan het ophangen. Toen ik daar een opmerking over maakte, zoiets als dat het met dit weer wel gauw droog zou zijn, kreeg ik helemaal geen antwoord. Kijk, dat bedoelen we nou.

Alleen de mensen die vroeger naast ons woonden, daar hebben we nog wel wat contact mee.

Toen heer en mevrouw Van der Ven hier kwamen wonen, hadden zij nog acht kinderen thuis. Toen was er nergens speelgelegenheid voor hen.

Mevr. vd Ven : Nu wonen er wat meer kinderen maar nog steeds is er geen speelgelegenheid. Geen plaats waar zij elkaar kunnen ontmoeten, wat toch zo noodzakelijk is. Het zou jammer zijn als het Treffinater-

rein verloren zou gaan. Daar zou iets moois voor de jeugd gemaakt kunnen worden.

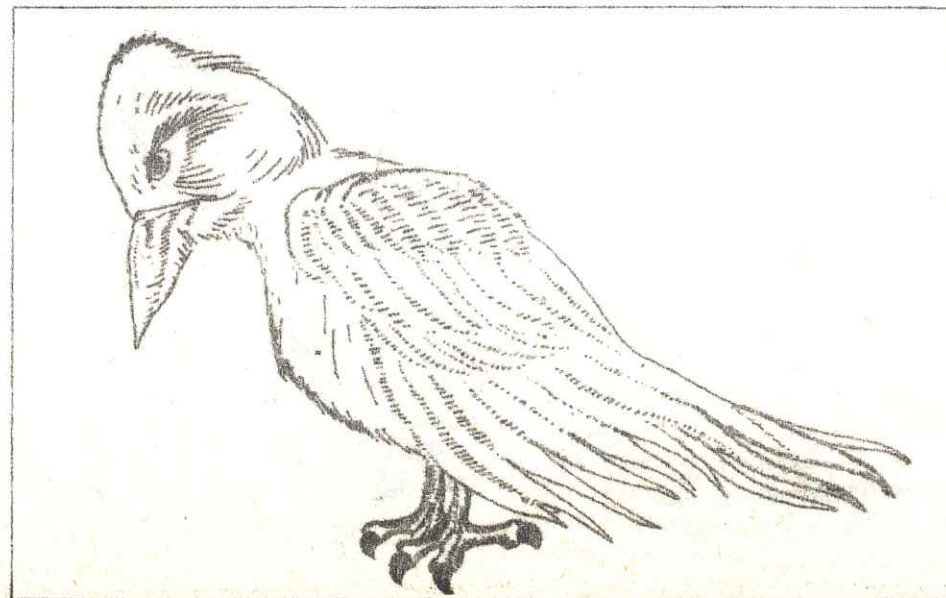
U zou het zo niet denken, maar zelfs in de H. Geeststraat, waar allemaal mensen wonen die nogal actief bezig zijn, wonen toch nog stille mensen. We pikten er enkelen voor u uit.

Allereerst mevrouw Kremers op nr. 64: De buurt? Ach, best gezellig hoor. Jo, mijn man, gaat meestal wel kijken als er iets te doen is. Ik zelf niet. Ik mag niets hebben van de dokter. Geen cola, geen bier en dat soort spullen. Dan is er voor mij ook niet zoveel aan, nietwaar? Maar ik geef wel altijd geld als ze langs de deur komen. Jo, mijn man, gaat dus wel altijd kijken, die vindt dat best leuk.

De familie Kremers gaat binnenkort vertrekken uit de buurt. Niet omdat ze het niet gezellig vinden, maar omdat de woonruimte te klein gaat worden en om nog wat andere problemen.

Enkele panden verder woont mevr. Ettinger, een alleenstaande vrouw van om en nabij de zestig. Ze hobbiet wat met kanaries, heeft een jongeman op kamers, bezoekt vaak kennissen buiten de buurt en gaat in het najaar op familiebezoek in Nieuw-Zeeland.

Mevr. Ettinger: O ik vind het allemaal wel leuk wat de jongelui doen, zolang ze mij maar met rust laten. Ik heb mijn kontakten buiten de wijk. Wat ik misschien wel 'n beetje mis is een gemeenschapshuis waar bijv. kaartmiddagen georganiseerd worden. Niet dat ik zo 'n liefhebster van kaarten ben, maar zoiets is wel gezellig. De buurtkrant vindt zij een aardig blaadje. Ze leest hem niet helemaal, alleen de interessantste stukjes. Niet dat zij het overal mee eens is, maar ze begrijpt dat de jeugd van vandaag over bepaalde zaken anders denkt. Ieder het zijne, dan krijgen we er geen ruzie over.

Even verder in de straat is mevrouw Bogaars, pensionhoudster, bezig met het schilderen van haar kozijnen, wat er op wijst dat ze hier nog wel wat tijd wil wonen. Staande op een trapje geeft zij haar commentaar: Wij zijn veel weg en hebben dus weinig tijd om mee te doen aan allerlei buurtfeesten. Maar volgende keer doen we beslist mee, dat heb ik ook al tegen meneer van de Ven (van de papierwinkel) gezegd.

Nee, 't is best een leuke buurt. Alleen daarginds waar ze die schutting weggebroken hebben, dat parkje, dat is nou een vieze troep. Ik vind dat als ze ergens mee beginnen, dan moeten ze het ook afmaken.

Waarom op een zaterdagmorgen niet even met een stel jongelui bij elkaar dat onkruid eruit halen. Ik bedoel, jullie zien mekaar genoeg in die cafés. 't Is nou een rotscooi, ik durf er 's avonds niet doorheen. Die bank ook, sowieso veels te hoog, en nu ook nog half in elkaar getrap.

TOT SLOT

Zoals u ziet: over het algemeen is men niet ontevreden. Er blijven echter genoeg kleine dingen over die het leven en wonen in de buurt wat veronaangenamen. Soms wordt er wat aan gedaan door een comité of zomaar wat bewoners. Vaak echter blijft men steken in de eerste schamele pogingen het ongenoegen op te heffen.

Verleden maand hebben wij geschreven over het buurtcomité dat over de kop is. We hopen in dit artikel eens te meer de noodzaak van dit comité aangetoond te hebben. Het komt op voor de grote en kleine belangen van alle buurtbewoners, de luidruchtigen, de aan-de-weg-timmerenden, maar ook de kleine man, Jan-met-de-Pet en de stillere bewoners, van wie er nu enkele aan het woord geweest zijn.

EVEN BIJPRATEN OVER DE STILLE TOESCHOUWER

Nu ik al bijna een jaar lang mijn kritische kijk op de zaken neerpen ten behoeve van het lezerspubliek van de Beteren Tijden, wilde ik ditmaal eens de hand in eigen boezem steken.

Ten eerste heb ik van verscheidene kanten gehoord dat er bepaalde mensen geweest zijn die zich pijnlijk gestoten hebben aan een gedeelte uit mijn brief van vorige maand. Het betrof een alinea over rijksgenoten op het buurtfeest. Mocht iemand zich gekwetst voelen dan bied ik bij voorbaat mijn excuses aan. Kwetsen ligt niet in mijn bedoeling. Ik heb die zinnen dan ook niet geschreven vanuit het oogmerk iemand kwalijk te treffen. Wie goed Nederlands kan lezen, weet dan ook beter. Verder wil ik zwijgen over deze kwestie. Wel wil ik enkele woorden wijden aan mijn integriteit, waaraan in diverse kringen nogal eens getwijfeld wordt, naar ik heb horen verluiden. Men wil mij nogal eens conservatief, reactionair of rechts noemen, alsof deze termen noodzakelijkerwijs samen zouden moeten gaan. Ik wil verder niet ingaan op deze bena-

mingen. Op mijn leeftijd leer je berusten in allerlei etikettes die linkse jongeren zo gaarne op hun tegenstanders plakken.

Het is dacht ik duidelijk dat iedereen recht heeft op een eigen mening, of je daar nu wel of niet de geestelijke bagage al voor hebt. Pedagogisch gezien is het zelfs niet eens zo slecht heethoofdige jongeren mee te laten huilen met de verstandloze wolven in het linkse woud van feitenverdraaiingen. Ze leren

hoogstwaarschijnlijk vanzelf wel de beperktheid van "kretologie" inzien en keren dan gesterkt terug naar de goede weg, die van het genuanceerde midden.

Maar dat men mij verwijt een eenzijdige blik te hebben, vind ik persoonlijk een droeve zaak. Ik dacht in alle bescheidenheid dat ik door een leven vol ervaring waarin ik de ogen altijd open gehouden heb, toch wel een positieve bijdrage zou kunnen leveren aan de ontwikkeling van de volksgeest. Ik stoel mijn oordeel inmiddels niet meer op allerlei, vaak door emoties beïnvloede, losse gedachten die mij toevallig binnenvallen, doch op een gedegen kennis van zaken en een nuchter afwegen van feiten. Ik pre-

tendeer allerminst dat mijn woorden alleen zaligmakend zijn, maar wel wil ik wijzen op mijn achtergronden, die gevestigd zijn op ervaringen. Wat dat betreft mag men van mij een iets betrouwbaarder, waardevoller oordeel verwachten dan van een gemiddelde student.

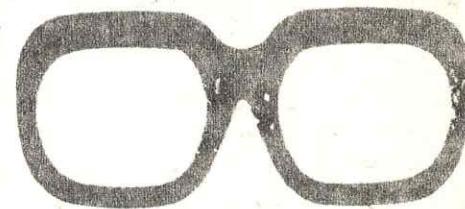
Ik ben mens, een meevoelend, meelevend mens. Vanuit die positie handel ik, vanuit dat standpunt schrijf ik.

De Stille Toeschouwer

woonruimte gezocht

Eén van de redacteuren van de buurtkrant is genoodzaakt zijn kamer vaarwel te zeggen. Het huis waarin hij woont is verkocht en zal tot een fris kantoor omgebouwd worden. Het zou voor de buurtactiviteiten een verlies betekenen indien deze jongeman een woonruimte buiten de wijk zou moeten betrekken.

Mocht het zo zijn dat u of jij iets weet, wilt u of wil jij dan zo vriendelijk zijn dit te laten weten. Het wordt zeer op prijs gesteld, dat wel. Adres: Prins Hendrikstraat 33, trekbel aan het raam!

BUISMAN OPTIEK

Gestuisestraat 4 tel. 23366 Eindhoven

sportbrillen: f 24.-

GRATIS OOGMETING

LEVERANCIER VOOP

ALLE ZIEKENFONDSEN

FOTO

**GOSSEN
SMIT**

VOOR:

PASFOTO'S

PORTRET

REPORTAGE

REPRODUCTIES

ONTWIKKELEN

AFDRUKKEN

PR. HENDRIKSTR. 1

MET TANTE MARIETJE OP ZOEK NAAR DE VERLEDEN TIJD

M. VAN HELVOORT

JANS EN DOOR VAN STIPHOUT

Op Prins Hendrikstraat 39, daar wonen ze : Jans en Door. Door is afgeleid van Theodoor. Twee mensen die altijd hard gewerkt hebben, Jans meer dan Door, maar dat had zijn reden. Door namelijk was een verwoed jager op groot en klein wild. Hij jaagde zo driftig dat hij ook wel eens groot "wild" op twee benen te pakken had met een welgemikt schot. Het moet gezegd worden, Door schoot niet makkelijk mis.

Samen zijn zij begonnen met een café op de Leenderweg, naast bioscoop de Plaza, waarnaar ook hun café genoemd was.

Toen ze wat ouder werden en de drukte hen teveel werd, begonnen ze op de Fr. Hendrikstraat nr. 39 een slijterij, de Buijzerd, annex sigaren- en sigarettenshandel. De voordeur stond altijd open. De linkerkamer werd gebruikt voor de slijterij, de rechterdeur in dat gangetje gaf toegang tot de sigarenhandel. Wanneer Jans de klanten hielp in de slijterij, stonden de klanten in de sigarenhandel

te wachten tot zij in de slijterij uitgeritseld was en omgekeerd. Het was daarom dat de balans met de jaren schrikbarendere vormen aannam. Er werd gefat bij het leven. Jans, die dacht dat iedereen die vriendelijk was "unne goeje mens" was, werd op een dusdanige manier bedonderd dat ik op het punt heb gestaan haar enige zoon in te lichten. Maar ik wist dat als Jans haar winkel zou moeten sluiten, dat dat haar pijn zou doen. Ik heb haar bij herhaling gezegd dat ze beter op moest letten. Dat deed ze dan ook maar wel op de verkeerde manier. Het grote werk zag ze over het hoofd, maar als b.v. een jongen van de ambachtsschool een klein flesje cola meenam, dan sloeg ze groot alarm.

Ze had het raffinement van de klanten niet door. Meestal kwamen ze met z'n tweeën. De ene had voor Jans een spannend, ontroerend verhaal waar ze grif intrapte terwijl de tweede de buit binnehaalde.

Maar wat alles sloeg was wel het volgende. Jaren lang heeft in onze straat, op nr. 20, een vrouwtje gewoond dat Tante Sjaan heette. Ze schreef gedichten en ook wel veel interessante stukken. Een voorloper van mij eigenlijk. Ze had twee zonen : Broer en Sjaak. Broer was journalist in Duitsland en Sjaak was vertegenwoordiger. Van tijd tot tijd kwamen ze hun moeder bezoeken. Omdat dat heugelijk feit gevierd moest worden werd Jans ingeschakeld. Die was blij de jongens na lange tijd weer eens te zien omdat het zonne goej jongens waren. Sjaak gewapend met een royale boodschappentas en

Broer met z'n rappe tong stapten dan de slijterij binnen. Broer hield dan een verhaal over die goej sigaren van de vorige keer en of Jans diejen nog had. Er werden allerlei merken genoemd tot Jans zei : Broer, wijs ze me zelf maar even aan. Dat was 't begin van de afgesproken actie. Jans ging met Broer naar de andere kant. Dan nam Sjaak, die het snelste en dunste was, een duik over de toonbank en griste een tas vol sterke drank weg. Vervolgens deed hij dan de deur van de sigarenwinkel open en zei tegen Broer en Jans : Zijn jullie nog niet uitgeklooid ? Ik ga vast naar huis, ons moeder weet niet waar we blijven !

Hij nam de tas met drank mee naar huis. Broer volgde dan onmiddellijk met een doos Willem II, want toen wist hij opeens dat dat de bedoelde sigaren waren.

Tante Sjaan, Broer en Sjaak zijn inmiddels alle drie overleden. Ik weet niet hoe zwaar er hierboven getild wordt aan oneerlijkheid. Maar als allen die met Jans nog iets te vereffenen hebben daar bij elkaar zitten, dan zal hun gezamenlijke straf niet mis zijn!

24	33	10	21				langdurige vijandschap
50	04	39	47	32	34		woestijndier
19	44	29	15	07	23		stelen
05	42	49	02				fraai
12	41	13	31	20	34		snor
17	16	22	25				bloedvat
35	26	48	06				gedroogd gras
38	40	01	37	11	14		sukkelen
31	36	25	08	48	27	28	teelt
43	46	09	18	30	25		tuingereedschap
45	17	03	47	25			dun

In de nevenstaande puzzel moet het geachte lezertje voor elk cijfertje een letter invullen. Omschrijving van de woorden staat er dus naast. Wanneer u dan vervolgens de verkregen letters op volgorde van 1 tot 50 zet, verschijnt er voor uw verbaasde ogen een hele mooie waarheid.

CIJFERPUZZEL

DEZE WEEK :

oplossing vorige maand :
tennis tom okker
voetbal edström

superelastiese

COLTRUIEN

in veel effen kleuren
en tien leuke streepdessins

EEN PRIJS : f1 10,-

kindermaten -
in effen en strepen

MAAT 104 T/M 164

« DE GANG »
GROTE BERG

f1 6,98

JAZZCLUB WILHELMINA

WILHELMINAPLEIN 6 EINDHOVEN TEL: 61776

wi makandra

programma voor november trefcentrum heilige geeststraat 15

— annee van roy —

Zondag 7-11 -14.00 uur:
Kienmiddag voor kinde-
ren en ouderen.

Donderdag 11-11 21.00
Film.

Zondag 14 november:
Kindermiddag met poppen-
theater.

Vrijdag 19-11 21.00 uur
Lezing, informatie, dis-
kussie. Onderwerp:
Politieke en sociale
gevolgen van het spreid-
dingsbeleid.
Spreker: F. Corsten.

Zaterdag 20-11 21.00 uur
Optreden van gitarist
en fluitist en muziek-
trio. Daarna disco-fuif.

Zaterdag 27-11 22.00 :
Bigi Independensi Fesa
Viering onafhankelijk-
heidsdag.

Buurtgenoten die de
nacht van zaterdag 27
november op zondag 28
november toch van een
ongestoorde nachtrust
willen genieten dienen
een paar flinke dotten
watten in hun proppen.
Anderen die van een
goed feest houden (of
zijn die ondanks de
watten nog niet kunnen
slapen) kunnen hoogst-
waarschijnlijk tot vroeg
in de morgen terecht
in de Surinaams soos.

Bigi
INDEPENDENSI
FESA

Hier wordt op zeer uit- de stamkroeg wilt gaan,
bundige wijze de onaf- dan kunt u iedere vrij-
hankelijkheidsdag van dag-en zaterdagavond
Suriname gevierd. Iede- van 20.00 tot 2.00 uur
reen is van harte wel- en iedere zondag van
kom om dit mee te her- 13.00 tot 1.00 uur in
denken. de soos terecht.
Wanneer U gewoon eens Op die avonden is er
een borreltje of fris- omstreeks 22.00 uur
drank je wilt nuttigen ook altijd een typisch
en eens een keer niet Surinaams maaltje ver-
naar uw oude vertrouw- krijgbaar.

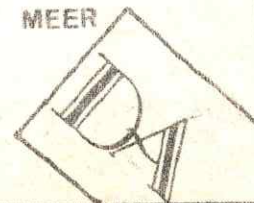
DROGISTERIJ — PARFUMERIE

VERMEULEN SCHOONHEIDSSALON

* VAKKUNDIG ADVIES
* NIEUWTJES
* VOORDEELTJES EN
PRETTIGE BEDIENING

* COSMETICA
* GENEESMIDDELEN
* CHEMICALIËN
* BABY-ARTIKELLEN EN
NOG VEEL MEER

WILLEMSTRAAT 25 — TEL: 22779

DE
MAZZELBERG

UNIEK IN BRABANT

Tien antiquairs, brocanteurs
in een ruimte, ieder met zijn
eigen specialiteit, o.a. prenten
portretten, Hollandse, Franse
Belgische en Engelse meubels
en klokken, Regout aarde-
werk, porcelein, glas, zilver
en plate.

Regelmatig diverse leuke
aanbiedingen op het gebied
van bedden, nachtkastjes en
kleinmeubels uit groot-
moeders tijd.

Kleine Berg 32^a
Tel: 040 - 445693

UITZENDBUREAU

ASB

CAFÉ 'KNAK'

GEOPEND VANAF 10.30 U.
BILJART AANWEZIG
GROTE BERG 6

DE BETERE TIJDEN

NOV.

NR. 11